

uradovati, poderite nemškutarskim in brkastim županom stolce, vsaj vi mejaši hrvaški in kranjski! Če ne, vas zapišemo v črne knjige, volite župane za vero, dom in carja, ne za vino in smodke!

Od Brezja pri Poličanah. (Huda sila.) Čudno se je letos pri nas za občinske volitve godilo. Odkar se pri nas občinski predstojniki volijo, ni se nikdar tako z vso silo napenjalo, kakor ravno letos. Naš predstojnik, stari, je vse žile napel, ker se je bal, da bi padel. Kakor hitro je torej za volitve glas napočil, koj je šel vse svoje može nagovarjat, naj pridejo k volitvi, in naj njega in te volijo, teh in tistih pa ne; zdaj jih je z lepa nagovarjal, ob enem pa jim je tudi kazen žugal, ako ne bodo prišli; če ne bodo pa tako volili, tedaj naj rajši doma ostanejo. Ko je videl, da zanj ne marajo vsi, in da bo za-nj v domači občini premalo glasov, letel je pa takoj v sosednje občine in je naklepal ljudi, kateri le par krajcerjev dače pod našo občino imajo in tam si jih je nekaj nalovil, kakor iz Studenic, Novak, Hošnjice, Pekla, se ve, da samih nemčurjev in liberalcev. To je pač nam znano, kako taki znajo voliti; izmed teh si je več agentov odbral, da so na den volitve svoje ljudi vkup zagnali — do prve oštarije. V tej se je njim postreglo s pijačo in jedjo, kolikor krčmar premore, vse po zapovedi predstojnika in njegovih agentov. Potem se je volitva začela, in so bili ti možje v volilno komisijo poklicani, dva celo iz drugih občin. K volitvi je prišlo pa tudi več takih, ki še pravice niso imeli. Župan sam je bil tisto jutro zgodaj šel po svoje može, in kar poleg sebe jih je prignal. Po volitvi pa so ga pili do večera, kolikor njim ga je koža držala. Radoveden sem, kdo bode to plačal. Poštenjak.

Od Sv. Lovrenca pod Prežinom. (Markateremu občanu v pouk.) Bila je trda, vnanja tema pri nas, a da bi naši tožni občani ne tavalili več po tej egiptovski temi, prišla je velika, svetla luč od severo-zahoda, iz Vojnika. Da bi ta samcata luč ne bila sama, da bi nje blišč bil še večji, privzela si je obilno množico — kresnic. Té pa so frčale s to veliko lučjo, ter pred občinsko volitvijo nadlegovale vse, „kar ležje ino grede“ s svojo presvetlo — neumnostjo. Ta svetla luč hoče pregnati, ako ne vseh, vsaj večino občinskih doklad, tako so motile neumne kresnice. Izpodmaknili ste nezadovoljneži, razun dvema, vsem starim očetom občinske stole. Koliko veselja! Sv. Lovrenčani smo bili vedno ponosni na svoje trdne možake. Taki možje nekaterim niso več povšeči. Jurij Stante, veleposestnik, ki je svoj glas dal za narodni zastop v Celji, vam ni po volji? Blagor naše občine izročate, v roke neizkušanih mož? Med temi je Samec, ona svetla luč, še le dve leti v naši srenji, ki ne pozna, kot polo-

vičen gospodar, čisto nič naših razmer. Obečale so se vam vse mogoče dobrote, katere vam bodo mladi občinski očetje kar sipali v naročje. Kaj se vam li nič ne zabliska v vaših modrih glavnicah? Kako li bodo taki skrbeli za splošno srenjsko srečo, ki v vednem sovraštvu, prepiru in pravadah živijo? Ravno zato so hoteli biti v občinskem odboru, da si bodo kovali cekine iz pravad o zemljah, cestah, potih itd. Kako li ste mogli verovati brbljavim čeljustim, sračjim kljunom? Kdor s toliko čvekavostjo prodaja svojo modrost, ta je pač drugje ni mogel spečati. — Prav dobro nam je zasolil neki občan: „Do sedaj so sedeli v občinskem odboru pšeničnjaki, odslej pa bodo ovsenjaki!“ Jaz pa vas vprašam: „Ako vam „pšeničnjaki“ niso mogli pšeničnega kruha dajati, kako vam ga bodo „ovsenjaki?“ Se-li berejo fige z osata? Seveda Samec, ona velika luč, ki zna tako lepe gosposke poklone delati, vam pravi: „Mi bomo vse prav „rihtali“, saj sem z mnogimi „gospodi“, posebno z „hofratom“ Heinricher-jem v Celji „per du“ (pošteno domače bi se reklo, midva se tičeva). Res preprijazen mora biti ta stari učeni gospod, da se z mladozobim, polovičnim kmetom tako pobrati! Zato mu bode bojda prihodnje leto vseoblastnež dal lov v najem. — Te vrstice sem pisal vam Sv. Lovrenčanom, ki ste se dali preslepiti in tudi drugim srenjčanom v pouk, da pri občinskih zadevah previdnejše ravnate. O takih slučajih imejte moško vedenje, ter ne rabite jezika — ženskega.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitla cesarica se je vrnila iz Nemčije na graščino Lainz pri Dunaji. Potoma pa je utekla veliki nevarnosti, kajti štirje vozovi so pri Mainzu skočili iz tirú in za njimi bili bi skoraj tudi prišli iz tirú ti, na katerih je bila cesarica z nadvojvodinjo Valerijo. Nekaj služabnikov se je v tem precej stiznilo ali sploh ranilo. — Pravosodnji minister, grof Schönborn, dela na to, da se predela kazenska postava in je že nekaj načrtov gotovih in so sedaj v rokah posebnega odbora drž. poslancev, da jih presodi in predloži potem drž. zboru. — V Kladnem, na Českem, so delalci v premogovih jamah odpovedali delo, dokler se jim ne skrajša čas dela. — Drž. poslanec J. Pauer, graščak v Hrastovci v slov. gor., je umrl v Gradci vsled srčne kapi. Mož je stal na strani nemške liberalne stranke. — Kar je železnice na Štajarskem, iz Gradca do ogerske meje, je sedaj že v rokah države. — Slov. Korošci se tožijo, da se njih otroci učé v šoli do 15 stvari, a nič — materinščine. Se ve: otroci pa tudi znajo tistih 15 stvari, da je pravo čudo! — V Celovci so 20-letnico šolske

postave praznjevali z razsvetljenjem mesta, toda še tretjina hiš ni bila svetla v tisti noči! — V Ljubljani je umrl gosp. Janez Hozhevar, svetovalec pri c. kr. vladi, bilo je njegovo ime na lepem glasu. — Na Kranjsko ne sme za dalje časa nihče prignati svinj na prodajo, to pa zavoljo bolezni pri živini na parkljih in gobci. Nje so bile bojda krive svinje iz sosednjih dežel. — Žensko podružnico sv. Cirila in Metoda ima Gorica od dne 26. maja, udov že šteje lepo število. — Mladenči, ki gredó v Primorji na vojaško nabiro, pojó sedaj lepe slov. pesmi, ne pa, kakor se godéva drugod, umazanih poskočnic. To je prijeten glas. — Slovenska čitalnica je imela v nedeljo iz Trsta izlet v Divačo, vdeležba je bila precej velika. — Mestni zastop v Trstu vzame 11 milj. na posodo. No dobi jih že mesto, toda kdo mu jih povrne? — Slov. taborja v Istri ne dovoli c. kr. vlada, kajti boji se nemirov. Oj! — Hrv. vlada pogaja se z ogersko za to, koliko da naj plačuje hrv. dežela v skupne stroške. Podlaga za to plačilo bode davek in torej ga ne bode nič premalo za Hrvate. — V ogerskem drž. zboru je bil načrt zakona o razpravi gledé olajšanja, ki se dovoli enoletnim prostovoljcem v vojaški službi. Po tem zakonu izgubé samo pol leta svojih štadij. — Grof Szapary, minister za poljedelstvo, predlaga novo postavo gledé trtne uši. Ona utegne biti dobra, toda zavoljo nje še ne bode tej vničevalki naših goric konca.

Vunanje države. Čegav bode Rim? To vprašanje razpravlja se sedaj veliko, toda ni še upanja, da se kmalu reši ter povrne mestu njemu, komur dohaja, sv. Očetu. — Kralj Umberto se je že vrnil iz Berolina in pravi se, da je zveza Italije z Nemčijo sedaj trdniša, kakor kedaj koli poprej. Avstrija pa bi ostala posej bojda bolj na strani v tej zvezi! — Tudi španjski drž. zbor je sklenil svoje posvetovanje, sicer pa tudi doslej nismo veliko izvedeli o njegovih delih. — O generalu Boulangerji je sedaj vse tiho in francoski pa tudi drugi republikanci so že veseli, češ, da je njegova zvezda utrnila za vselej. Mogoče, toda enako je že bilo prej, v časih pa je potlej, kar na naglem ime generala bilo na vrhu! — Občine večjih irskih mest so izrekle poslancu Parnellu svoje veselje čez to, da je zmagal v pravdi zoper „Times“. Moža je ta pravda povzdignila za veliko višje pri irskem katoliškem ljudstvu. — V Bruxellesu, glavnem mestu Belgije, je bila velika tožba zoper nekatere delalce, toda obsodili so samo tri, 19 pa so jih izpustili. — Iz Berolina se je slišal te dni samo glas veselja, a zdaj, ko je ital. kralj odšel, se je to veselje že poleglo. Knez Bismark in ital. minister Crispi sta pa pri vsem veselji „pridno“ stikala glavi in Bog zna, kaj sta staknila. Težko, če veliko prida! — Tudi v Rusiji biva

visok gost, perzijski šah ali vladar in njegov prihod k carju ni brez pomena, kajti Rusija meji v Aziji s Perzijo. — Da se ponovi pogodba naše države z rumunsko gledé trgovine, za to še ni znamenja in vendar je to, menimo, da za obe državi na škodo. — V Belemgradu so bili v nedeljo nastali nemiri in kriva jih je bila neprednjaška stranka. Za kaj jim je hodilo, ni znano. — Mladi kralj, Aleksander obišče koncem junija razstavo v Parizu in snide se potoma s svojo materjo, kraljico Natalijo. Kraj še ni gotov. — Črnogorski knez Nikita je bil nekaj dni na Dunaji, potem pa se je odpeljal v Petrograd ter še biva sedaj na carskem dvoru. — Jeseni bode v Petrogradu poroka grške princesinje Aleksandre z ruskim princem Konstantinom. — Iz Afrike ni, da kaj poročamo. Brž ko ne pa se pripravlja v Abesiniji hud boj za kraljevo krono. — Zato pa je tem huje poročilo iz Indije. V Ganzamu je namreč nastala lakota in kolera. Vsak dan umrje bojda po 1000 ljudi vsled te tihotapice.

Za poduk in kratek čas.

Škofija in nadduhovnja Ptujška.

(Dalje.)

Povrnivši se iz slavjanskih dežel v Solnograd naznanil je Arnon, ki je bil med tem nadškof imenovan, cesarju, da bi se med Slovenci dalo mnogo opraviti, ako bi se kdo marljivo prizadeval. Na to ga je cesar vprašal, bi li imel za to sposobnega cerkvenega moža. On pa je odgovoril, da ima takega moža, kateri bi bil Bogu ugoden in bi mogel narodu pastir biti. Tako je bil na povelje cesarjevo že leta 798. Teodorik imenovan pokrajinski škof za slovenske kraje. Sam Arnon in grof Gerold sta ga spremljala v Slovenijo ter ga vojvodom in duhovništvu predstavila.

Teodorik se je v Gospej sveti na Korškem naselil ter je od tod Slovence po Karantaniji in Panoniji do izliva Drave v Donavo učil in krščeval. Brezdvomno je obiskal tudi Ptuj in sosednje kraje.

Pa sedaj se pritoži oglejski patrijarh Urz pri cesarju Karolu Velikem, češ, da spada ova pokrajina k oglejski, nikakor pa k solnograški cerkvi, ker so prvi oznanjevalci krščanske vere bili iz Ogleja tje po slani. Ravno to je trdil tudi solnograški nadškof Arnon. Ker je ova razprtija shajala še za Urzovega naslednika Maksencija, določil je Karol Veliki, dne 14. junija 811. l. na državnem zboru v Cahah (Aachen), da ima obe metropoliji v bodoče mejiti Drava; južne pokrajine naj oskrbljuje Oglej, severne pa Solnograd. Kar je bilo cerkvá postavljenih ob obeh obrežjih Drave, naj bi vsaka